

med nogle enkelte spredte Bemærkninger, idet jeg atter beder det høie Thing undskyldte, at de ikke kunde være saa gjennemarbejdede, som det maatte kunde have været hensigtsmæssigt; jeg har kun lige villet svare paa, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds fremkom med, hvilket jeg syntes, det var nødvendigt i alt Fald paa visse Punkter at tilbagevise.

Sagb: Den ærede sidste Taler har i det Væsentlige besvaret de Punkter, som jeg kunde ønske at udtale mig om, men der er dog eet Punkt, nemlig den bestemte Paastand, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds fremsatte, som jeg ikke kan Andet end personlig finde mig foranlediget til at udtale mig om. Den Paastand, at Høire skulde være blevet enigt om at ønske Ministeriets Afgang forrige Foraar, er allerede tilbagevist af den ærede sidste Taler (Holstein-Ledeborg: Nei, slet ikke!). So, den er tilbagevist, eller i alt Fald blev det benegtet af den sidste ærede Taler, og jeg skal sætte min aldeles bestemte Benægtelse ved Siden af hans, idet jeg skal erklære, at der aldrig nogen- sinde i den Del af Høire, som jeg har været sammen med, har været vedtaget nogen saadan Beslutning. Jeg skal dernæst udtrykkelig bemærke, at blandt det, som de Herrer betegne med Høire, og hvorunder de uden videre slaa sammen saavel de Medlemmer i denne Sal som den Del af det danske Folk, som ikke hører til deres egne Meningsfæller, og hvoriblandt altsaa findes en uendelig Masse af politiske Afstygninger, findes der selvfølgelig ogsaa Mand, som kunne have en forskellig Mening om, hvor stor eller hvor lille en Ulykke den provisoriske Finanslov var, men jeg har ikke truffet Nogen, som havde en forskellig Mening om, hos hvem Ansvar for den provisoriske Finanslovs Udstedelse laa; i det Mindste have Alle fra vor Side, som jeg har havt Leilighed til at høre udtale sig derom, sagt, at Ansvar for laa hos Flertallet i denne Sal. — Naar det er blevet udtalt af en foregaaende æret Taler, at Regjeringen maa kunne styre Landet saaledes, at Lovgivningsværket kan skride fremad, og at den maa kunne regjere indenfor Lovens Grændser, saa synes den ærede Taler og hans Meningsfæller at være forunderlig blinde for, at da Regjeringen ikke er alene om at bringe Lovgivningsværket til at skride fremad, men da den dertil nødvendigvis behøver Samstemning fra de andre Dele af Lovgivningsmagten og navnlig ogsaa fra Flertallets Side i denne Sal, saa kan man ikke lægge Ansvar for, at Flertallet her i Salen udsætter sig Lovgivningsreformers Fremme, over paa Regjeringen, og naar man tager Hensyn til, hvad deraf har udviklet sig, og til, at den provisoriske Finanslov nødvendigvis fremgik af Finanslovens Behandling, saa tror jeg heller ikke, at der kan være nogen som helst Tvivl om, hvor Ansvar lig-

ger for denne Lov, som ganske vist Ingen vilde have ønsket var fremkommen under almindelige Forhold. Naar de Herrer, den Gang den ærede sidste Taler udtalte, at den provisoriske Finanslov ikke var fremkommen ved nogen Skyld fra Ministeriets Side, men derimod netop ved Skyld fra Flertallets Side i denne Sal, bestemte benægtede dette — og det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) yttrede blandt Andet, at der vistnok ikke var forskellige Meninger om den provisoriske Finanslovs Ulovlighed —, saa vil jeg bringe de Herrer i Erindring, at det var just umiddelbart efter den provisoriske Finanslovs Udstedelse, at alle Adresserne strømmede ind fra Landet, og der er dog vistnok ingen af de Herrer, som vil være i Tvivl om, at disse Adresser være et Votum, som af Befolkningen blev givet i denne Sag. Ingen af de Herrer vil kunne være i Tvivl om, at disse Adresser, der udkom ikke alene omtrent samtidig med den provisoriske Finanslovs Udstedelse, men tillige samtidig med, at der fra deres — det vil altsaa sige: fra Venstres — Side blev rettet de heftigste og voldsomste Beskyldninger imod Regjeringen, vare en Protest imod disse Beskyldninger og en Godkjendelse af Regjeringens Handling under de da stedfindende Forhold. Jeg tror ogsaa, at de Herrer maa indrømme, at for saa vidt som de sidst afholdte Valg, have været, jeg vil ikke sige en Seir, men i alt Fald en Gevinst for Høire og en Foræggelse af de Stemmer, som støttede Ministeriet, saa kan det ikke negtes, at det atter er en Godkjendelse fra Befolkningens Side. De have selv udtalt det før Valgene, idet det fra deres egen Ordførers og deres egne Blades Side er blevet udtalt til Befolkningen, at den ved Valget den 3die Januar skulde sælde sin Dom over Provisoriet. Det er blevet udtalt af de Herrer selv den Gang, og de Herrer ville altsaa se, at det ikke er overensstemmende med Sandheden, naar de her ville hævde, at der ikke kan være nogen anden Opfattelse af Provisoriets Lovlighed end den, de gjøre gjældende. De Herrer ville se, at der ikke alene i denne Sal, men rundt omkring i Befolkningen findes store betydelige Partier, der ere fuldstændig klare over, at Regjeringen staar uden Ansvar for Provisoriets Tilbliven, og at Ansvar netop maa lægges paa de Herrer. — Jeg maa gjøre de Herrer opmærksom paa, at naar de bestandig paakalder den parlamentariske Regjering, et Ord, der jo kun kan uledes af den Maade, hvorpaa Forholdene have udviklet sig i det engelske Parlament, saa synes de Herrer aldeles uvidende om, hvorledes den parlamentariske Regjering har udviklet sig i det engelske Parlament. Den parlamentariske Regjering har ikke udviklet sig i det engelske Parlament af en saadan Modstand, af en saadan Opposition mod Regjeringen som den, Venstre her i Salen har gjort gjældende. Den udviklede sig i det